

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TOP GIRLS

(Top Girls)

Komedie in twee bedrijven

door

Caryl Churchill

Vertaling: Lucas Truyts

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1991

Nr. 1376

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. 1991 Toneelfonds J. Janssens/Caryl Churchill

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

T O P G I R L S .
+++++

Auteur: Caryl CHURCHILL
Nederlands: Lucas TRUYTS

PERSONAGES:

MARLEEN
ISABELLA BIRD
JOYCE
MEVROUW KIDD
DAME NIJO
WIN
DULLE GRIET
ANGIE
PAUS JOHANNA
LOUISE
GEDULDIGE GRISELDA
NELL
JEANINE
KELNERIN
KIT
SHONA

EERSTE BEDRIJF:

eerste scène: een restaurant op zaterdagavond;
tweede scène: "TOP GIRLS", agentschap voor arbeidsbemiddeling, maandagochtend;
derde scène: de achtertuin van Joyce op zondagmiddag.

TWEEDE BEDRIJF:

eerste scène: agentschap voor arbeidsbemiddeling op maandagochtend;
tweede scène: de keuken van Joyce op zondagavond, één jaar vroeger.

OPMERKINGEN OVER DE PERSONAGES:

ISABELLA BIRD: (1831-1904) woonde in Edinburgh, ondernam vele reizen van haar veertigste tot haar zeventigste.

DAME NIJO: (geboren in 1258) was een hofdame van de Japanse keizer. Later werd zij een Boeddhistische non, die voetreizen door Japan ondernam.

DULLE GRIET: is het onderwerp van het schilderij van Brueghel, getiteld "Dulle Griet". Het stelt een vrouw in een schort en een harnas voor, die een menigte vrouwen aanvoert. Zij bestormen de hel en bevechten de duivels.

PAUS JOHANNA: er wordt gezegd dat zij, verkleed als man, paus geweest is van 854 tot 856.

GEDULDIGE GRISELDA: is de gehoorzame echtgenote. Chaucer vertelt over haar in "het verhaal van de klerk" uit "the Canterbury Tales"

OPMERKINGEN OVER DE LAYOUT:

Een dialoog volgt meestal op die, die er onmiddellijk aan voorafgaat, maar:

1. Wanneer een personage begint te praten vóór het andere gedaan heeft, dan wordt het punt van de onderbreking aangeduid door een /

Voorbeeld:

ISABELLA: Is dit de keizer van Japan? / Ooit ontmoette ik de keizer van Marokko.

NIJO: Eigenlijk was hij de ex-keizer.

2. Een personage spreekt soms gewoon verder, terwijl iemand anders ook iets zegt.

Voorbeeld:

ISABELLA: Toen ik veertig was, dacht ik dat mijn leven voorbij was / O, wat was ik te beklagen. Men

NIJO: Ik zei niet dat ik het gedurende twintig jaar voelde. Niet elke minuut.

ISABELLA: deed mij een tocht maken voor mijn gezondheid en ik voelde mij nog slechter. Pijn in mijn beenderen, spelden en.....

3. Soms volgt een stuk dialoog op een ander stuk dialoog, dat werd uitgesproken vóór de lijn, die er onmiddellijk vóór staat. De continuïteit wordt aangegeven door een X.

Voorbeeld:

GRISELDA: Ik had hem zien voorbij rijden. We hadden hem allemaal gezien. En hij had me op het veld gezien met de schapen. X

ISABELLA: Ik zou erg geschikt geweest zijn om schapen te hoeden.

NIJO: en mijnheer Nugent kwam voorbij gereden.

ISABELLA: Natuurlijk niet, Nijo, ik bedoel een gezond leven in openlucht.

JOHANNA: X Hij kwam dus gewoon aangereden, terwijl jij de schapen aan het hoeden was, en hij vroeg je om met hem te trouwen ?

(In dit voorbeeld is "op het veld gezien met de schapen" een aanknopingspunt zowel voor "Ik zou erg...." als voor "Hij kwam dus gewoon aangereden....").

EERSTE BEDRIJF:

EERSTE SCENE: (Een restaurant. De tafel is gedekt; een wit tafelkleed; zes zitplaatsen.)

(MARLEEN en KELNERIN)

MARLEEN: Ja, goed; een tafel voor zes. Eén van hen zal te laat komen, maar we wachten niet op haar. Ik wil meteen een fles Frescati als je er een hebt, die erg koel is.

(ISABELLA BIRD komt aan).

Hier zijn we, Isabella.

ISABELLA: Gefeliciteerd, liefje.

MARLEEN: Wel, het is een vooruitgang en een gelegenheid voor een diner. Ik heb geen tijd om op vakantie te gaan. Ik zou graag naar een exotisch gebied trekken zoals jij, maar ik kan niet weg. Ik begrijp niet, dat jij het over je hart kon krijgen om Hawai te verlaten. Ik zou /

ISABELLA: Ik was van plan om me daar te vestigen.

MARLEEN: altijd in de zon willen liggen. Het probleem is uiteraard dat ik niet kan stilzitten.

ISABELLA: Ik schreef naar Hennie, mijn zus, en vroeg haar om bij me te komen. Ik zei: Hennie, we kunnen hier altijd blijven wonen en de inboorlingen helpen. Je koopt hier twee lendestukken van een rund voor de prijs, die je betaalt voor een pond karbonaden in Edinburgh. En Hennie -die schat- schreef me dat ze naar Hawai zou komen als ik dat wilde, maar ik zei dat ze veel beter kon blijven waar ze was. Hennie was geknipt om in Tobermory te leven.

MARLEEN: Arme Hennie.

ISABELLA: Heb jij een zuster ?

MARLEEN: Eigenlijk wel, ja.

ISABELLA: Hennie was gelukkig. Zij had het goed. Ik zag haar het liefst en ik miste haar gezicht. Ik kon echter niet in Schotland blijven. Ik haatte de voortdurende mist.

MARLEEN: ah !

NIJO: Marleen !

MARLEEN: We kunnen misschien iets drinken terwijl we op de anderen wachten. We zullen in elk geval iets drinken. Wat een week, zeg!

NIJO: Het waren steeds de mannen, die zo dronken werden. Ik was dan één van de meiden. We schonken saké.

ISABELLA: Ik heb saké gedronken. Het is een kort heet drankje. Erg versterkend na een hele dag in de regen.

NIJO: Op een avond stelde mijn vader drie rondjes van drie kopjes voor. Dat was normaal. Daarop had de keizer drie rondjes van drie kopjes moeten vragen, maar hij zei drie rondjes van negen kopjes; dus je kan je de gevolgen indenken. Toen gaf de keizer zijn saké-kopjes aan mijn vader en zei: "Laat de wilde ganzen deze lente tot mij komen."

MARLEEN: Laat de wat ?

NIJO: Het is een literaire allusie op een epos uit de tiende eeuw. / Zijne Majesteit had heel wat culturele bagage.

ISABELLE: Ik heb het nu over de keizer van Japan. / Ooit ontmoette ik de keizer van Marokko.

NIJO: Hij was eigenlijk de ex-keizer.

MARLEEN: Hij was dus niet oud? / O ja, Isabella ?

NIJO: negentwintig.

ISABELLA: O, dat is een lang verhaal.

MARLEEN: negentwintig is een mooie leeftijd.

NIJO: Wel, ik was slechts veertien en ik wist dat hij iets bedoelde,

maar ik wist niet wat.Hij zond mij een jurk met acht lagen en ik stuurde hem terug.Dus toen de tijd rijp was,weende ik alleen maar. Mijn dunne jurken waren erg gescheurd.Maar zelfs die ochtend,toen hij wegging/ -hij droeg een groen

MARLEEN: Bedoel je dat hij je verkrachtte ?

NIJO: kleeed met scharlaken boord en een rijkelijk geborduurde broek.Ik had al andere gevoelens tegenover hem.Ik voelde me er onbehaaglijk door.Nee,natuurlijk niet,Marleen.Ik behoorde hem toe.Reeds als baby was ik voorbestemd om dat te zijn.Weldra was ik triest wanneer hij wegbleef.Ik betrapte mezelf daarop.Het deprimeerde me dat ik dag na dag niet wist wanneer hij zou komen.Ik bracht nooit graag andere vrouwen bij hem.
(De KELNERIN brengt de wijn).

ISABELLA: Ik heb mijn vader zeker nooit dronken gezien.Hij was predikant/ en ik was reeds vijftig jaar,toen ik trouwde.

NIJO: O,mijn vader was een erg godsdienstig man. Net vóór zijn dood zei hij me:"Dien Zijne Majesteit;heb respekt;treed toe tot een religieuze orde als je zijn gunst verliest".

MARLEEN: Maar hij bedoelde dat je in een klooster moest verblijven en niet dat je door het land moest dolen.

NIJO: Priesters doolden vaak rond,dus waarom mocht een non dat niet doen ? Denk je dat ik dat beter niet deed?/ Toch deed ik wat mijn vader wilde.

MARLEEN: Nee,nee,ik denk dat je dat beter wel deed.Ik vind het geweldig.

(DULLE GRIET komt aan.)

ISABELLA: Ik trachtte te doen wat mijn vader wilde.

MARLEEN: Griet! Goed! Nijo! Griet!/Ik weet dat Griselda te laat zal zijn.Moeten we op Johanna wachten?/We geven je iets te drinken.

(Marleen geeft Griet een drankje,terwijl de anderen verder praten.)

ISABELLA: Griet! (Ze praat verder tegen Nijo).Ik trachtte te

doen wat mijn vader wilde. Ik probeerde de dochter van een predikant te zijn. Naaien, muziek, liefdadigheid. Ik liet de tumor aan mijn ruggegraat wegnemen en ik lag heel lang op de sofa. Ik bestudeerde de metafysische dichters en de hymnes. / Ik dacht dat ik van intellectuele bezigheden hield.

NIJO: Ah, je houdt van poëzie. Ik stam af van acht dichtersgeneraties. Er stond een gedicht van mijn vader / in de anthologie.

ISABELLA: Mijn vader leerde me Latijn, alhoewel ik een meisje was / Ik was echter meer.

MARLEEN: In mijn school werd Latijn niet onderwezen.

ISABELLA: geschikt voor handenarbeid, eigenlijk. Koken, wassen, kleren verstellen, paardrijden. / Dat is beter dan boeken lezen, nietwaar, Griet ? Een hard leven in openlucht. X

NIJO: O, maar ik ben er zeker van dat je erg verstandig bent. X Ik kan niet zeggen dat ik van mijn hard leven hield. Ik had er het meeste plezier in dat ik de uitverkorene van de Keizer was / en dat ik dunne zijde droeg.

ISABELLA: Had je paarden, Griet ?

GRIET: Varken.

(Paus JOHANNA komt aan).

MARLEEN: O, godzijdank, Johanna. Nu kunnen we bestellen. Ken je iedereen? We hadden het over Latijn leren en snuggere meisjes zijn. Johanna was snugger omdat zij een wonderkind was. Natuurlijk was je dat. Wat wond je op toen je tien jaar was ?

JOHANNA: Engelen zijn geen personen omdat zij niet uit materie bestaan. Elke engel is een soort.

MARLEEN: Ziezo !

(Ze lachen. Ze bekijken de spijskaart.)

ISABELLA: Ja, ik vergat al mijn Latijn. Mijn vader was alles in mijn leven en toen hij overleed, was ik diep bedroefd. ~~VOOR~~ mij kip, graag, / en de soep.

NIJO: Natuurlijk was je diep bedroefd. Mijn vader was zijn gebeden aan het prevelen en hij dutte in in de zon. Dus raakte ik zijn knie aan om hem wakker te maken. "Ik vraag me af wat er gaat gebeuren", zei hij en toen was hij dood. Hij maakte zijn zin niet mee af. / Moest hij

MARLEEN: Wat een schok !

NIJO: gestorven zijn tijdens het prevelen van de gebeden, dan zou hij recht naar de hemel gegaan zijn. Waldorf-sla.

JOHANNA: De dood is de terugkeer van alle schepsels naar God.

NIJO: Ik had hem niet mogen wakker maken.

JOHANNA: Verdoemenis betekent alleen maar het niet kennen van de waarheid. De leer van John ^{de} Scot heeft me altijd erg aangesproken, alhoewel hij de neiging had God en de wereld /te verwarren. X

ISABELLA: In die periode was ik steeds door verdriet overweldigd.

MARLEEN: X Ik heb zin in een goeie/ steak.

ISABELLA: Uiteraard ben ik lid van de Kerk van Engeland.

MARLEEN: Griet ?

GRIET: Aardappelen .

MARLEEN: Ik ga al jaren niet meer naar de kerk/ Ik hoef van kerstklokken.

ISABELLA: Een goed werk doen is beter dan naar de mis gaan.

MARLEEN: Geef maar twee steaks en veel aardappelen. Lekkere steaks. Maar ik doe evenmin goede werken.

JOHANNA: Canelloni alstublieft/ en een slaatje.

ISABELLA: Wel, ik probeerde het, maar hemeltjelief ! Hennie deed goede werken.

NIJO: De eerste helft van mijn leven was niets dan

zonde en de tweede/ niets dan berouw .X

MARLEEN: Welk voorgerecht nemen we ?

GRIET: Soep.

JOHANNA: X En waar hield je het meest van ?

MARLEEN: Ondernam je die reizen louter uit berouw? Avocado met een vinaigrettesausje. Heb je je /dan niet geamuseerd ?

JOHANNA: Geen voorgerecht voor mij, bedankt.

NIJO: Ja, maar ik was erg ongelukkig. /De herinneringen deden pijn.

MARLEEN: en de wijnkaart.

NIJO: Ik denk dat dat berouw was.

MARLEEN: Ik vraag het me af.

NIJO: Misschien had ik alleen maar heimwee naar huis.

MARLEEN: Of was je boos.

NIJO: Niet boos, nee. / Waarom boos ?

GRIET: Brengt u ons nog wat brood ?

MARLEEN: Word je niet boos? Ik word boos.

NIJO: Maar waarom ?

MARLEEN: Ja, we nemen tweemaal nummer 45.

ISABELLA: Ik probeerde het Boeddhisme te begrijpen toen ik in Japan was/ maar al

MARLEEN: En nog wat brood, alstublieft.

ISABELLA: dat altijd opnieuw geboren worden en sterven tot in de eeuwigheid deed me juist heel erg melancholisch worden. Ik hou echt van aktievere dingen.

NIJO: Je kan toch niet zeggen dat ik niet aktief was! Ik stapte elke dag, Twintig jaar lang.

ISABELLA: Stappen bedoel ik niet./ Ik bedoel ik je hoofd.

NIJO: Ik nam me plechtig voor om vijf Mahayana sutra's over te schrijven./ Weet je hoe lang die zijn?

MARLEEN: Ik denk niet dat we ons geloof gemeen hebben. Activiteit wel.

NIJO: Mijn hoofd was aktief./ Mijn hoofd deed pijn.

JOHANNA: Met ketterij bezig zijn deugt niet.

ISABELLA: Welke ketterij? Zij noemt de Kerk van Engeland/ ketterij.

JOHANNA: Er bestaan erg aantrekkelijke/ ketterijen.

NIJO: Ik had nooit van het Christendom gehoord. Ik had er/ nooit van gehoord. Barbaren zijn het !

MARLEEN: Wel, ik ben geen Christen/ en ik ben geen Boeddhist.

ISABELLA: Dan heb je ervan gehoord!

MARLEEN: We hoeven niet allen in hetzelfde te geloven.

ISABELLA: IK wist dat we het niet over godsdienst moesten hebben tijdens een diner met de paus.

JOHANNA: Ik hou altijd van theologische discussies. Ik zal jullie echter niet proberen te bekeren. Ik ben geen missionaris. In elk geval ben ik zelf een ketter.

ISABELLA: Er bestaan barbaarse praktijken in het oosten.

NIJO: Barbaars ?

ISABELLA: Bij de lage sociale klassen.

NIJO: Ik zou het niet weten.

ISABELLA: Theologie bezorgde me altijd hoofdpijn.

MARLEEN: Ah, eten ! Fijn !

(De kelnerin brengt de eerste schotel).

NIJO: Hoe had ik anders het hof kunnen verlaten als ik geen non was ? Toen vader overleed had ik alleen Zijne Majesteit. Toen ik niet meer in zijn gunst lag, had ik dus niets meer. Godsdienst is een soort van niets/ en ik wijdde wat er van me overbleef aan niets.

ISABELLA: Dat is wat ik wou zeggen over het Boeddhisme. Het grijpt je niet.

MARLEEN: Komaan, Nijo, drink een glaasje wijn.

NIJO: Hebben jullie zich ooit zo gevoeld ? Jullie hebben zich allen / zo gevoeld.

ISABELLA: Je dacht dat je leven voorbij was, maar dat was niet zo.

MARLEEN: Je wist dat je nog enkele uren had, maar niet dat het 20 jaar zou zijn.

ISABELLA: Toen ik veertig was, dacht ik dat mijn leven voorbij was/ O, Ik voelde me erbarmelijk. Ik moest

NIJO: Ik heb niet gezegd dat ik dat 20 jaar lang voelde. Niet elke minuut.

ISABELLA: een cruisc maken voor mijn gezondheid en ik voelde me nog slechter. Ik had pijn in mijn beenderen. Het was alsof naalden in mijn handen werden gepriemd. Ik had gezwellen achter mijn oren en...O, wat was ik dom. Ik beefde als een riet. Een niet te definiëren angst. Australië leek me een afschuwe-

lijk land.De acasia's stonken als rioolpijpen./Ik

NIJO: Je had heimwee naar huis.

ISABELLA: Had een foto voor Hennie,maar ik zei haar:Had ik die niet opstuurde. Mijn haar was uitgevallen en mijn kleren waren kapot. Ik zag er compleet gek uit,alsof ik zelfmoord ging plegen.

NIJO: Ik zag er precies zo uit,gekleed als non.Ik droeg voor het eerst wandelschoenen.

ISABELLA: Ik verlangde naar thuis/maar naar wat thuis? Huizen zijn zo enorm akelig. X

NIJO: Tien jaar lang verlangde ik naar thuis.

MARLEEN: X Ik dacht dat reizen jullie beiden opmonterde.

ISABELLA: O ja/Natuurlijk.Toen ik

NIJO: Ik ben geen vrolijk persoon,Marleen.Ik lach alleen veel.

ISABELLA: Van Australië naar de Sandwich Eilanden reisde, werd ik verliefd op de zee.Er zaten ratten in de kajuit en mieren in het eten,maar plots ging een nieuwe wereld voor me open.Elke ochtend werd ik gelukkig wakker in de wetenschap dat er niets was dat mij stoorde;geen zenuwachtigheid;geen verkleedpartij.

NIJO: Hou je niet van kleren? Ik was dol op mijn kleren/Toen ik werd uitgekozen

MARLEEN: Je had mooiere kleuren dan Isabella.

NIJO: om voor de broer van Zijne Majesteit,keizer Kameyana, saké op te dienen bij zijn officiëel bezoek,droeg ik een broek met plooiën uit ruwe zijde en een jurk met zeven lagen in rode tinten en nog twee kledingstukken daarover/geel afgeboord met groen.

MARLEEN: Ja, al die zijde moet heel...

JOHANNA: Ik kleepte mij als een jongen toen ik van huis wegging. X

NIJO: en een lichtgroen jasje. Dame Betto had een jurk met 7 lagen in groene en purperen tinten.

ISABELLA: X Was je als jongen gekleed ?

MARLEEN: Natuurlijk, /om veiligheidsredenen.

JOHANNA: Dat was simpel; ik was slechts 12. / Bovendien werden vrouwen niet in de bibliotheek toegelaten. We wilden in Athene gaan studeren.

MARLEEN: En je liep in je eentje weg ?

JOHANNA: Nee, niet alleen. Ik ging met mijn vriend mee. / Hij was 16 maar ik dacht dat ik

NIJO: Aha, jij werd geschaakt !

JOHANNA: meer over wetenschappen wist dan hij en bijna evenveel over filosofie.

ISABELLA: Wel, ik reisde altijd als een dame en ik loochende elke bewering in de pers dat ik niet vrouwelijk was zeer sterk.

MARLEEN: Ik draag geen broek op kantoor. / Ik zou dat kunnen, maar ik doe het niet.

ISABELLA: Een vrouw van mijn leeftijd en met mijn voorkomen liep niet veel gevaar.

MARLEEN: En het is je gelukt, Johanna ?

JOHANNA: Toen wel, ja.

MARLEEN: En niemand merkte iets op ?

JOHANNA: Het viel hen op dat ik een zeer pienter kereltje was.

En wanneer ik een bed deelde met mijn

MARLEEN: Ik zou nooit zolang komedie hebben kunnen spelen.

JOHANNA: vriend, dan was dat normaal- twee arme studenten op een kamer. Ik denk dat ik vergat dat ik deed alsof.
(Nu hebben zij hun eten gekregen).

ISABELLA: Rocky Mountain Jim, de heer Nugent, respekteeerde me. Ik denk dat het hem interesseerde dat ik platte koekjes kon bereiden en dat ik ook koeien kon vangen met een lasso. Hij maakte me trouwens het hof, wat erg beangstigend was.

NIJO: Wat ^{ei} ~~ze~~ hij? / Wij zonden altijd eerst gedichten.

MARLEEN: Wat heb je gezegd ?

ISABELLA: Ik drong er bij hem op aan om de whisky te laten. / Maar hij zei dat het te laat was.

MARLEEN: O, Isabella.

ISABELLA: Hij had vele jaren alleen in de bergen geleefd.

MARLEEN: Maar heb je...?

ISABELLA: De heer Nugent was een man op wie elke vrouw verliefd kon worden, maar niemand kon met hem trouwen. Ik kwam terug naar Engeland.

NIJO: Schreef je hem een gedicht toen je wegging? / Sneeuw op de bergtoppen. Mijn mouwen

MARLEEN: Heb je hem ooit teruggezien ?

ISABELLA: Nee, nooit.

NIJO: zijn nat van de tranen. In Engeland zijn er geen tranen en geen sneeuw.

ISABELLA: Ik zeg wel nooit. Op een vroege ochtend in Zwitserland - een jaar later - had ik een visioen van hem zoals ik hem het laatst zag. / In zijn woudloperskleren met zijn

NIJO: Een spook !

ISABELLA: haar rond zijn gezicht. Dat was het dan. / Later vernam ik hoe hij aan zijn einde kwam.

NIJO: Ach !

ISABELLA: door een kogel in zijn hersenen. / Hij maakte gewoon een buiging voor me en verdween.

MARLEEN: O, Isabella !

NIJO: Wanneer je minnaar sterft- één van mijn minnaars stierf/Ariake, de priester.

JOHANNA: Mijn vriend is dood. Hebben we allen dode minnaars ?

MARLEEN: Sorry, ik niet.

NIJO: (tot Isabella) Ik was geen non; ik was nog steeds aan het hof maar hij was priester. Wanneer hij naar mij kwam, droeg hij zijn hele leven op aan de hel/ Hij wist dat hij bij zijn dood in één van de drie onderwerelden zou vallen. En hij stierf; hij stierf inderdaad.

JOHANNA: (tot Marleen) Ik had met hem getwist over de leer van John the Scot, die verkondigde dat onze onwetendheid over God dezelfde is als zijn onwetendheid over zichzelf. Hij weet alles wat hij schept omdat hij alles kent. Hijzelf staat echter hoger dan het zijn - kan je volgen ?

MARLEEN: Nee, maar ga door.

NIJO: Ik mag er niet aan denken/ onder welke vorm hij zou herboren worden. X

JOHANNA: Sint Augustinus hield vol dat neo-Platonische ideeën niet te scheiden zijn

ISABELLA: X Boeddhisme is echt zeer akelig.

JOHANNA: van God, maar ik ging akkoord met John, waar hij zei